

◆ L'HORA NOVA ◆

Madrid en moments de prova

Madrid ha sentit aquests darrers dies, arran de les seves cases, l'espetic cru i violent de la metralla. Ho ha sentit potser amb més intensitat que altres vegades, quan els feixistes s'han esforçat per abassegar la capital de la República. La pluja de foc, llançada de lluny, ha arribat fins als barris madrilenys que s'estenen, com uns braços enormes, per l'interior del territori espanyol. Però Madrid, el poble somniat pels feixistes des del començ de la breça actual, no ha perdut la serenitat i ha confiat amb els seus defensors, homes valents i serens i amarats d'entusiasme, que, de mica en mica, així que la seva acció pugui coordinar-se com cal aniran alliberant-lo del perill que, certament, pateix encara.

Fa temps que els feixistes volen prendre Madrid. D'ençà que en foren vençuts i allunyats en les primeres jornades de l'inici d'aquesta revolta, no han parat mai de provar i preparar atacs, la finalitat veritable dels quals no ha estat res més que l'apoderar-se del poble madrileny. Temps enrera—des d'aquestes mateixes pàgines en donarem esment—feren accionar tot el seu millor material bèl·lic i els homes més decidits i més coratjosos del seu «exèrcit» per a copsar-lo. No pogueren però satisfer els seus anhels, com tampoc ara els podran satisfer, perquè la defensa de Madrid és inexpugnable i perquè la muralla humana dels antifeixistes que l'encercla, no permetrà que s'obri una bretxa per la qual s'escorri pels carrers madrilenys els traïdors.

Les impressions del moviment confirmen el resultat favorable de les operacions que es descabdellen en els diversos sectors d'aquell front. El perill no ha desaparegut, però sí que s'allunya. Les forces maniobren amb eficàcia i atenció als comandaments. S'assenyala el restabliment de les comunicacions i l'haver-se recuperat diversos pobles i consolidat posicions estratègiques. Ço que prova que ha de continuar l'ofensiva, i amb renovada viror i el material suficient seguiran els avanços per a aclarir completament l'amenaça que planava damunt Madrid.

En la defensa de Madrid hi està interessat tot Espanya. S'està lliurant la batalla de la independència del poble madrileny, i amb ella la de la llibertat de tots els pobles d'Ibèria.

La Indústria i els industrials

Després de publicat pel Conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, el decret de Col·lectivitzacions i Control Obrer, ha estat publicat, en data 2 del corrent, un altre decret complementari on queden establertes les normes per a l'aplicació de l'esmentat decret.

Fixades d'una manera clara i terminant les normes a què ens referim, cal ara que totes les organitzacions sindicals, que ja estan degudament representades en el Consell de la Generalitat, acatin sense reserves i amb tota sinceritat les instruccions que són donades per a deixar garantit a tot Catalunya el nou ordre econòmic. La resistència al compliment de les normes, suara dictades, seria senzillament un desordre.

Per això s'han de fer les col·lectivitzacions que autoritza el corresponent decret, sense anar ni més endavant ni més enrera, perquè tant una cosa com l'altra seria una manca de disciplina i, per consegüent, un desordre.

Qualsevol extralimitació d'ordre local, podria portar un desgavell dintre una indústria i, el que cal abans que tot, és salvar les indústries. L'industrial en quant a burgès no interessa, perquè en el nou ordre econòmic ha de quedar a la categoria de treballador. S'ha d'aprofitar el burgès en quant a tècnic, si en realitat ho és, i res més. El nostre interès no ha d'estar en eliminar l'industrial, sinó en utilitzar-lo en tot el que sigui apte per a salvar la indústria.

Per això el decret del Conseller d'Economia deixa establertes unes normes que tendeixen a evitar precipitacions i extralimitacions que, en definitiva, són en perjudici de la indústria i, per tant, en perjudici de la col·lectivitat.

Si les organitzacions sindicals es capaciten de la greu responsabilitat que reportaria l'apartament de les instruccions que han de regir la vida econòmica de tot Catalunya, estem més que segurs que, dintre poc temps, l'ordre econòmic serà en realitat un ordre. I com que tenim la confiança de què tothom sabrà complir amb el seu deure, no hem de tardar en veure les indústries més perfeccionades i més floreixents que no ho han estat fins ara. Confiem de què es faran les coses de cara a l'interès de tots i principalment de cara a la guerra que hem de guanyar precisament amb la disciplina i l'esforç i el sacrifici de tots els treballadors.

Ara, segons tenim entès, s'està tramitant la manera de col·lectivitzar una indústria, la més important de la nostra ciutat. Ens referim a la indústria de la pell. Hem de creure que tant els qui fins ara han estat patrons com els obrers del ram, posaran tota llur capacitat en què la indústria no quedi mal parada. Seria per a la ciutat una greu contrarietat, que una discòrdia fora de to s'imposés i tots plegats ho haguéssim de lamentar. Tenim, però, confiança amb els obrers i creiem que el bon sentit pràctic predominarà.

En tot cas, la Junta de Control Sindical Econòmic de Catalunya, és l'organisme encarregat de solventar les diferències que es poguessin presentar. I per tots els casos, cal seguir, punt per punt, les normes dictades per la Conselleria d'Economia.

Per això diem que no és l'industrial el que interessa, el que interessa és la Indústria.

RAMON VILACÍS